

Sygn. akt I CZ 40/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku T. N.
przy uczestnictwie J. G. i W. S.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 maja 2015 r.,
zażalenia uczestnika W. S.
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 24 listopada 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania W. S. od postanowienia tego Sądu z dnia 12 czerwca 2014 r., na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., jako wniesioną przez osobę nie mającą zdolności postulacyjnej. Sąd wyjaśnił, że skargę, mimo zaznaczenia w jej nagłówku, że została sporządzona przez pełnomocnika z wyboru, podpisał wyłącznie uczestnik, a z dostarczonej przez niego umowy o świadczenie obsługi prawnej nie wynika, aby M. R., którą uczestnik wskazał jako autorkę skargi, była adwokatem lub radcą prawnym. W konsekwencji skarga kasacyjna nie została sporządzona ani wniesiona przez osobę dysponującą wymaganymi w art. 87¹ § 1 k.p.c. kwalifikacjami do dokonania tej czynności.

Uczestnik złożył zażalenie na powyższe postanowienie domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania. Zarzucił niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych do rozstrzygnięcia sprawy przez zaniechanie ustalenia czy M. R. dysponowała kwalifikacjami do reprezentowania go w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że odrzucona przez Sąd Okręgowy skarga kasacyjna została podpisana jedynie przez uczestnika postępowania, który nie wykazał, aby należał do wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c. osób uprawnionych do występowania przed Sądem Najwyższym oraz podejmowania czynności związanych z postępowaniem przed tym Sądem. Wynikające z art. 87¹ § 1 k.p.c. obowiązkowe zastępowanie w tego rodzaju czynnościach stron niemających kwalifikacji wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. przez adwokatów lub radców prawnych oznacza, że skarga kasacyjna powinna być zarówno sporządzona jak i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego. Wniosek taki płynie z funkcji podpisu, który nadaje pismu charakter dokumentu, identyfikuje osobę składającą zawarte w nim oświadczenie, potwierdza stanowczość decyzji wywołania skutków złożonego oświadczenia, wskazuje, że oświadczenie zostało zakończone. Nawet więc, gdyby skarga rzeczywiście sporządzona była przez pełnomocnika uczestnika i pełnomocnik ten byłby adwokatem lub radcą prawnym, podpisanie jej wyłącznie przez uczestnika powoduje, że należy ją traktować jako złożoną osobiście przez

niego i dotkniętą nieusuwalnym brakiem uzasadniającym jej odrzucenie jako niedopuszczalnej z uwagi na brak zdolności postulacyjnej uczestnika. Nie zachodzą przy tym podstawy do wzywania o uzupełnienie tego braku, ponieważ nie może go usunąć ani uczestnik, ani jego pełnomocnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2006 r., II CZ 45/06, LEX nr 1101709, a także postanowienia: z dnia 6 listopada 2008 r., III CZ 35/08, LEX nr 484724, z dnia 21 września 2011 r., I CZ 59/11, nie publ., z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997/6-7/77 oraz z dnia 12 lutego 2015 r., V CZ 99/14, Lex nr 1652728). W konsekwencji zarzuty skarżącego oparte na założeniu, że ustalenie, iż M. R. byłaby uprawniona do skutecznego wniesienia skargi w jego imieniu, podważyłoby prawidłowość postanowienia Sądu Okręgowego o odrzuceniu tej skargi, nie mogły doprowadzić do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Z tej przyczyny zażalenie uczestnika podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.